

Ylikiimingin laulu

Ylikiimingin kunnan kotiseutulaulu

Toivo Hyyryläinen

1. Halki met-si-en, har-jujen, soi-den vir-taa si-nisten ve-si-en vyö,

tänne si-sulla ah-ke-roi-den ko-din rai-va-si i-si-en työ.

Täällä Vesainen puo-lus-ti mei-tä, kulki i-sämme san-karten tei-tä

ai-ka an-ka-ra mil-loin kun lyö. Onko seu-tu-a sel-laista mis-sä

kuin on Y-li-kii-min-gis-sä? Ko-ti-kos-ken lau-lavan kuu-len,

sen kai-puuta kan-tavan tuu-len, jo-en somasti soit-tavan niin:

65

Y - li - kii - min - kiin, Y - li - kii - min - kiin. Re-ki -
 Pel-lot
 Täällä kiin

2. Rekikylä ja Vuotto ja Jolos,
 Niemikylä ja Juopuli nuo,
 kirkonkylässä omimmat olos,
 Vepsä, Vesala, Jokela tuo.
 Hiltukylässä ja Karahkassa,
 Jokikokossa ja Nuoritassa,
 vaara Someron kotimme suo.
 Onko seutua sellaista, missä...
3. Pellot kasvatti viljan ja karjan,
 riista luonnosta loppunut ei,
 poroelon soi metsä ja marjan,
 savotoilta se jätkäkin, hei,
 pisti taskuunsa muutaman markan,
 sillä eli, kun kaikesta tarkan
 piti, kotiin jos palkkansa vei!
 Onko sellaista seutua, missä...
4. Täällä asuivat ihmiset aidot,
 karu maa heidät aatelo,
 täällä perinteet, tiedot ja taidot,
 tällä kauniisti kantelo soi.
 Väistyy vanhat, vaan uusin voimin
 vesat nuoret jo töin ja toimin
 kodin onnesta taas unelmoi.
 Onko seutua sellaista, missä...

Toivo Hyyryläinen